

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 70/01-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. októbra 2001 predbežne prerokoval podnet K. B., bytom K., zastúpeného advokátom JUDr. R. Ž., K., vo veci porušenia jeho základného práva upraveného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I vo veci vedenej pod sp. zn. Ro 4325/99 a postupom Okresného súdu Košice II vo veci vedenej pod sp. zn. Ro 5869/99 a takto

r o z h o d o l :

Podnet K. B. **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnený.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 8. júna 2001 doručené podanie K. B. (ďalej len „navrhovateľ“), bytom K., zastúpeného advokátom JUDr. R. Ž., K., označené ako „Podnet na začatie konania pred Ústavným súdom SR pre porušenie čl. 48/2 Ústavy SR podávaný na podľa čl. 130 ods. 3 Ústavy SR“.

Z obsahu podania vyplynulo, že navrhovateľ 26. novembra 1999 podal na Okresný súd Košice I návrh na vydanie platobného rozkazu opierajúci sa o znalecký posudok nachádzajúci sa v súdnom spise sp. zn. 13 C 406/94 na tomto súde. Nakoľko ani po uplynutí

15 mesiacov platobný rozkaz nebol vydaný, obrátil sa so sťažnosťou na predsedu Okresného súdu Košice I.

V odpovedi na sťažnosť navrhovateľa z 19. marca 2001 predseda Okresného súdu Košice II uviedol, že táto sťažnosť „bola odstúpená Okresnému súdu Košice II ako súdu príslušnému na prejednanie sťažnosti, pretože Váš návrh na vydanie platobného rozkazu proti odporkyni M. K. o 5 445,- Sk vedený na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. Ro 4325/99 bol dňa 1. 12. 1999 odstúpený Okresnému súdu Košice II z dôvodu miestnej nepríslušnosti“.

Okresný súd Košice II predvolal navrhovateľa na informatívny výsluch na 7. máj 2001 vo vzťahu k otázke, „čo je príčinou ... podnetu“. Z ďalšieho listinného dôkazu predloženého navrhovateľom vyplynulo, že predseda Okresného súdu Košice II sa zaoberal jeho sťažnosťou, ktorá mu bola doručená 22. marca 2001 na základe jej postúpenia Okresným súdom Košice II. V liste predsedu Okresného súdu Košice II z 18. mája 2001 (Spr. 2342/01) uviedol, že po preverení sťažnosti zistil, že návrh navrhovateľa napadol na „tunajší súd dňa 2. 12. 1999, pričom príslušný spis nebolo možné príslušnou kanceláriou predložiť, nakoľko Váš návrh sa stratil, za čo sa Vám ospravedlňujem“. V tejto súvislosti bol navrhovateľ súčasne oboznámený s tým (v apríli 2001 telefonicky a 3. mája 2001 písomne), že v záujme zrekonštruovania uvedeného súdneho spisu a bezodkladného vydania platobného rozkazu musí predložiť rovnípis svojho návrhu. Medzičasom sa navrhovateľ podnetom z 8. júna 2001 obrátil na ústavný súd. Na výzvu ústavného súdu z 3. septembra 2001 predseda Okresného súdu Košice II zaslal ústavnému súdu spis vedený pod sp. zn. Ro 5869/99 (doručený 10. septembra 2001). Z uvedeného spisu vyplynulo, že Okresný súd Košice II rozhodol vo veci navrhovateľa a vydal platobný rozkaz 14. júna 2001, ktorý nadobudol právoplatnosť 14. júla 2001 a ktorý sa stal vykonateľným 23. júla 2001.

II.

Medzi skutočnosťami, ktoré ústavný súd skúma podľa svojej štandardnej judikatúry pri namietaní porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), patrí skutočnosť, či vec bola právoplatne skončená skôr, ako sa navrhovateľ domáhal ochrany svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Ústavný súd totiž poskytuje ochranu základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k porušeniu namietaného práva došlo alebo porušenie v tomto čase ešte trvalo (I. ÚS 34/99, II. ÚS 32/00, II. ÚS 55/01). Vychádza pritom z toho, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdneho orgánu, pričom k naplneniu tohto práva dochádza až právoplatným rozhodnutím (II. ÚS 26/95, I. ÚS 47/96, I. ÚS 55/97, I. ÚS 57/97).

Pri preskúmaní podnetu, ktorým sa navrhovateľ domáha vyslovenia porušenia jeho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 406/94, ústavný súd z podania navrhovateľa zistil, že ide o vec, o ktorej Okresný súd Košice I už rozhodol, a preto vyslovenie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov považuje za zjavne neopodstatnené. Takýto postup je v súlade s doterajšou rozhodovacou činnosťou ústavného súdu (I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00).